

Міністерство внутрішніх справ України
Одеський державний університет внутрішніх справ

**КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ
ТА КРИМІНОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ
ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ**

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
13 листопада 2015 року

Одеса
ОДУВС
2015

УДК 343.1:343.2/.7
ББК 67.408+67.410.2
К82

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Кримінально-правові та кримінологічні заходи протидії
К82 злочинності : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. 13 лист. 2015 року. —
Одеса: ОДУВС, 2015. — 202 с.

УДК 343.1:343.2/.7
ББК 67.408+67.410.2

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИЙ ОРГАНІЗОВАНИЙ ЗЛОЧИННОСТІ

*Бадюк М.О., слухач магістратури Одеського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Кулик Л.М., кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального права та кримінології
Одеського державного університету внутрішніх справ*

В умовах глобалізації транснаціональна організована злочинність є закономірним результатом розвитку злочинної діяльності в суспільстві, її організованих сфер і являє собою найбільш високолатентну і небезпечну систему організованої злочинної діяльності.

Питання соціально-правового контролю діяльності транснаціональних злочинних структур прямо залежать від рівня адаптації національного законодавства до змін злочинності і, насамперед, її високоорганізованих форм. Багато авторів відзначають, що такі зміни в основному стосуються положень про кримінальну відповідальність за участь у діяльності злочинних формувань і питань конфіскації злочинних активів [1, с. 11].

У ряді європейських країн саме існування злочинного формування визнається суспільно небезпечним. При цьому висока суспільна небезпека злочинних формувань визнається незалежно від тяжкості злочинів, для вчинення яких вони створюються. Із західних правових систем у цьому аспекті можна особливо виділити італійську, яка встановлює кримінальну відповідальність за саме членство у кримінальному угрупованні і застосовує принцип «презупції винуватості» за деякі види злочинів, що полягає у покладанні на підозрюваного в отриманні незаконних доходів обов'язку доводити легітимність їх походження [2, с. 144].

В Особливій частині Кримінального Кодексу Італії містяться основні статті, присвячені організованій злочинності, які входять до складу глави V «Злочини проти загального порядку». Стаття 416 має своїм предметом злочинні співтовариства і ст. 416² – мафію. Перша норма має історичні зв'язки з попередніми кримінальними кодексами (Кодексами Занарделлі 1898 і Рокко 1930), що виникли під впливом позитивної школи, яка виходила з соціальної небезпеки злочинної діяльності, здійснюваної окремими особистостями або спільнотами. Друга норма з'явилася після опублікування Доповіді американської комісії в 1965 р і прийняття Закону про організовану злочинність 1975 для боротьби з мафією і Коза Нострою в США [3, с. 5].

Всі питання боротьби з організованою злочинністю перебувають в Італії у віданні Міністерства внутрішніх справ. Особливу активність поліція демонструє в останнє десятиліття. Це наочно можна продемонструвати прикладами проведених правоохоронними органами за вироком суду конфіскацій. Так, тільки на Сицилії конфіскували власність мафії на 300 млн євро. Одночасно конфісковано велику кількість акцій різних підприємств, 60 га землі і 220 будівель. Все це належало мафіозному босові з сицилійського міста Трапані Маттео Мессіна Денаро і було записано на ім'я місцевого крупного підприємця Джузеппе Гріголі.

В останні роки італійська влада конфіскувала у мафії майже 10 тис. об'єктів нерухомості. Конфісковані будівлі, як правило, передають громадським і державним організаціям, які займаються соціальною підтримкою малозабезпечених. Італійське правосуддя не скупиться на вирокі членам злочинних співтовариств. У 2008 р. суд міста Палермо виніс вирок 38 членам сицилійської мафії. Звинувачення просило максимальні терміни ув'язнення для підсудних. В результаті співпраці зі слідством і визнання провини обвинуваченими покарання було знижено. У загальній складності злочинці отримали 400 років в'язниці. Всі засуджені були близькі до відомого угруповання Бернардо Провендзано.

Досвідом міжнародного співробітництва може поділитися і німецьке Федеральне відомство кримінальної поліції (ВКА). У сучасній Європі ВКА займається боротьбою з транснаціональною організованою злочинністю і тероризмом, корупцією в органах державного управління, проявами релігійного та міжетнічного екстремізму, злочинами в економіці, пов'язаними з «відмиванням» грошей, незаконним обігом наркотиків, підробкою, проституцією, тощо. При цьому кримінальна поліція має для виконання цього завдання необхідне правове, кадрове та технічне забезпечення, володіє найпотужнішим електронним банком оперативних даних – INPOL. ВКА має в своєму розпорядженні також необхідну науково-технічну базу і займається аналітичною обробкою оперативної та відкритої інформації, в тому числі й із-за кордону, розробляє стратегію і тактику дій поліції на перспективу, впроваджує нові зразки спеціальної криміналістичної техніки, успішно вирішує питання підготовки та перепідготовки кадрів [4, с. 300].

Кримінальне законодавство Іспанії передбачає відповідальність за створення незаконних об'єднань у виді озброєних банд, формувань або терористичних груп, які мають на меті вчинення злочину; об'єднань, які мають законні цілі, але використовують для їх досягнення насильницькі методи (залякування або контроль за особистістю), що спонукають або підбурюють до дискримінації, ненависті щодо осіб, груп чи об'єднань за мотивами ідеології, релігії, переконань, етнічної, расової чи національної належності, членів їх сімей або якого-небудь з них, статі, сімейного стану, хвороби або інвалідності (ст. 515 КК) [5, с. 390].

Важливо звернути увагу на досвід попередження організованої злочинності в США, де крім законів штатів і федеральних законів RICO (вплив рекету та корумпованих організацій), CCE (Закон про постійно діюче злочинне об'єднання), застосовуються ще й надзвичайні повноваження спеціальних органів, у тому, числі й з фізичного усунення відповідних осіб [2, с. 154].

Основними сферами діяльності організованої злочинності в США є торгівля наркотиками, людьми і незаконне ввезення мігрантів, «відмивання» грошей, корупція, тероризм. Особливістю цієї злочинності є її транснаціональний і глобальний характер. У цьому зв'язку організована злочинність в США і зусилля, спрямовані на боротьбу з нею, розглядаються спільно з іншими країнами і регіонами світу. Як відзначають офіційні представники ФБР, у ході боротьби з організованою внутрішньою і міжнародною злочинністю їхнє відомство використовує найрізноманітніші методи, що включають застосування усього спектру законів і самих передових технічних засобів. Особливо ефективними вважаються заходи, що проводяться в рамках застосування Закону про організації, які потрапили під вплив рекетирів або корумпованих елементів. Такі розслідування супроводжуються секретним впровадженням кадрових співробітників ФБР в подібні організації, юридично дозволеним електронним спостереженням за підозрюваними, вербуванням інформаторів та свідків. Більшість подібних операцій проводиться спільно з іноземними та місцевими юридичними структурами. У боротьбі з організованою злочинністю та розповсюдженням наркотиків ФБР зосереджує свої зусилля на розслідуванні злочинної діяльності особливо небезпечних міжнародних, національних і регіональних угруповань.

Проведений огляд зарубіжного законодавства дозволяє виділити ряд положень, що мають істотне значення для удосконалення національної правової системи протидії організованим, в тому числі транснаціональним, злочинним структурам. Так, у боротьбі з організованою злочинністю у високому ступені реалізовані керівні принципи для попередження організованої злочинності (стандарти і норми ООН), що стосуються: залучення до співпраці засобів масової інформації; розробки та впровадження детальних правових програм, при яких факт вчинення злочинів стає явним; практики конфіскації доходів, отриманих від злочинної діяльності; зосередження уваги на виявленні каналів обігу грошових коштів, встановлення надійних бар'єрів між фінансовими ринками та ринками незаконно придбаного капіталу; наділення правоохоронних органів належними повноваженнями в законодавчому порядку; створення спеціалізованих міжвідомчих установ, які будуть конкретно займатися питаннями організованої злочинності.

Таким чином, вважаємо, що серед невідкладних заходів, спрямованих на усунення недоліків і вирішення великої кількості проблем, пов'язаних з попередженням злочинності та її транснаціональних форм, на першому місці поряд із заходами організаційного характеру повинен стояти законодавчий комплекс правових заходів, що враховує зарубіжний досвід такого правового попередження.

Література:

1. Жаровська Г. П. Перспективні напрями протидії транснаціональній організованій злочинності в Україні [Текст] / Г. П. Жаровська // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2014. – № 1. – С. 11-16
2. Адашкевич Ю.Н. Организованная преступность / Под ред. А.И. Долговой. М., 1998. – 460 с.
3. Столярський О. В. Розвиток основних напрямків і форм міжнародного співробітництва в боротьбі з транснаціональною організованою злочинністю після прийняття Статуту ООН [Текст] / О. В. Столярський // Митна справа. – 2013. – № 6(2.2). – С. 3-10.
4. Шепетько С. А. Міжнародний досвід протидії транснаціональній організованій злочинності [Текст] / С. А. Шепетько, Ю. І. Шварер // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2013. – № 1. – С. 298-306.
5. Пихов А.Х. Уголовно-правовые особенности предупреждения организованной преступности и ее транснациональных форм: зарубежный опыт // Российский криминологический взгляд. – 2012. – № 2. – С. 388-398.

сування, використання безпорадного стану особи, матеріальної чи службової залежності потерпілого або у зв'язку з хворобливим порушенням спрямованості статевого потягу» щодо дітей, які не досягли статевої зрілості. До «сексуальних злочинів» належать усі діяння, які вчиняються з мотивів задоволення статевої пристрасті винного та посягають на статево свободу та статево недоторканість особи, а в окремих випадках, за умови хворобливого порушення спрямованості статевого потягу чи способів його задоволення – життя і здоров'я потерпілої особи [8, с.160].

Основним напрямом протидії злочинності останнім часом визнається не покарання злочинців, а запобігання вчиненню злочинів. Значення запобігання злочинам як головного напрямку протидії злочинності визначається тим, що воно є найбільш гуманним та ефективним засобом підтримки правопорядку, забезпечення безпеки суспільства [7, с.196].

Кримінально-правова протидія насильницьким статевим злочинам забезпечується комплексно національним та міжнародним законодавством. Так, Міжнародно-правові засади запобігання жорсткому поводженню з дітьми на рівні ООН визначено Загальною декларацією прав людини 1948 р. (ст. 5), Міжнародним пактом про громадянські та політичні права 1966 р. (ст. 7) й іншими базовими міжнародно-правовими документами з прав дитини. 1959 р. ООН схвалено документ, безпосередньо спрямований на захист дітей від насильства та порушення їх прав – Декларацію прав дитини. Однак вона не має юридично обов'язкової сили та містить лише рекомендації державам-учасникам [2]. 20 листопада 1989 р. ухвалено Конвенцію ООН про права дитини – так звану «світову конституцію прав дитини», яка проголошує право на рівень життя, достатній для забезпечення розвитку дитини, ліквідацію насильства й сексуальної та економічної експлуатації дітей [1].

Міжнародне право приділяє особливу увагу запобіганню «особливо небезпечним формам жорсткого поводження з дітьми», до яких віднесено, зокрема, дитячу проституцію, дитячу порнографію, сексуальну експлуатацію дітей та деякі інші. З метою протидії цим небезпечними виявам насильства стосовно дітей на рівні ООН розроблено та відкрито для підписання Факультативний протокол до Конвенції про права дитини щодо торгівлі дітьми, дитячої проституції і дитячої порнографії, а також Протокол про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї, що доповнює Конвенцію ООН проти транснаціональної організованої злочинності. На попередження найтяжчих форм жорсткого поводження з дитиною спрямовано Конвенцію Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального розбещення [4, с.149-150].

Проте чинне кримінальне законодавство України потребує вдосконалення. Наявність значної кількості прогалин аж ніяк не сприяє ефективному притягненню до кримінальної відповідальності та, як наслідок, запобіганню вчинення нових злочинів.

Ще один важливий фактор, який негативно впливає на протидію насильницькій статевій злочинності – неналежна діяльність правоохоронних та правозахисних органів державної влади.

До засобів протидії насильницькій статевій злочинності слід віднести також появу пробації. Пробація – це широке коло дій та заходів виховного впливу, включаючи нагляд, контроль і надання допомоги, які спрямовані на соціальну інтеграцію правопорушника, а також на забезпечення безпеки суспільства [5, с. 346].

Головне завдання пробації – це забезпечення безпеки суспільства, зменшити злочинність, тобто зробити із злочинців порядних членів суспільства, виправити, перевиховати їх у людей, які поважають закони [6, с.67].

Викладене вище дозволяє зробити висновок про те, що кримінально-правова протидія насильницьким статевим злочинам в сучасній Україні потребує вдосконалення. Зокрема, вбачається за необхідне вдосконалення законодавства в частині притягнення до кримінальної відповідальності за вчинення насильницьких статевих злочинів, діяльності правоохоронних та правозахисних органів державної влади. Комплексне впровадження запропонованих заходів позитивно вплине на ефективність протидії насильницьким статевим злочинам в сучасній Україні.

Література:

1. Конвенція ООН про права дитини, резолюція 44/25 Генеральної Асамблеї ООН від 20 листоп. 1989 р. Ратифікована Постановою Верховної Ради України від 27 лют. 1991 р. № 789XII (78912)
2. Декларация прав ребенка от 20 нояб. 1959 г. [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_384
3. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р.// Відомості Верховної Ради України. – 2001. - № 25-26.
4. Джужа А.О. Запобігання злочинам проти статевої недоторканості дитини за законодавством інших країн/А.О.Джужа//Науковий вісник НАВС. - №2. - 2013. – С.149-150.
5. Європейські правила пробації: Рекомендація Комітету Міністрів Ради Європи від 20 січня 2010 року // Богатирьова О.І. Теоретико-прикладні засади впровадження пробації в Україні: моногр. – К.: ВД Дакор, 2013. – 346 с.
6. Протидія злочинності: теорія та практика: збірник матеріалів VI Міжвузівської науково-практичної конференції студентів (курсантів), аспірантів та молодих учених (Київ, 16 травня 2014 року). – К.: Національна академія прокуратури України, 2014. – 67 с.
7. Шевченко О.А. Запобігання злочинам як один із пріоритетних напрямів протидії злочинності/О.А.Шевченко//Право і суспільство. - №3. – 2012. – С196.
8. Якімова С.В. Поняття та кримінологічна характеристика «сексуальних злочинів»/С.В.Якімова//Вісник Національного університету «Львівська політехніка». - №1. – 2012. – С.160.

ЗМІСТ

НАУКОВІ ДОПОВІДІ

Користін О.Є. ВСТУПНЕ СЛОВО	3
Абламський С.Є. ЩОДО ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ НОРМ ПІД ЧАС ВІДШКОДУВАННЯ (КОМПЕНСАЦІЇ) ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ	4
Албул С.В. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ РОЗВІДУВАЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ	5
Андрусак Г.М. ПРОБЛЕМА ПОТЕРПІЛОГО ВІД ЗГВАЛТУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	7
Андрушко А.В. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕЗАКОННЕ ПОМІЩЕННЯ В ПСИХІАТРИЧНИЙ ЗАКЛАД ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ БАЛТІЙСЬКИХ ДЕРЖАВ	8
Артюхова В.В., Колодяжний М.Г. ДЕЯКІ ПИТАННЯ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ХУЛІГАНСТВА В УКРАЇНІ	10
Бабанли Р.Ш. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ: ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	11
Бадюк М.О., Кулик Л.М. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНІЙ ОРГАНІЗОВАНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ	13
Базир І.В., Кваша О.О. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬНИЦЬКИМ СТАТЕВИМ ЗЛОЧИНАМ	14
Баляс А.В., Щирська В.С. ПОНЯТТЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ В КРИМІНАЛЬНОМУ КОДЕКСІ УКРАЇНИ	16
Бантышев А.Ф., Пентегов В.А. О ПООЩРИТЕЛЬНЫХ НОРМАХ В УГОЛОВНОМ КОДЕКСЕ УКРАИНЫ	17
Барабаш О.Л., Миколенко О.М. ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ ТАЄМНИЦІ ПРИВАТНОГО ЖИТТЯ ЗА ЧИННИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ	19
Беніцький А.С. ПРИЧЕТНІСТЬ ДО ЗЛОЧИНУ: ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ	20
Беньковський С.Ю. ШЛЯХИ ГУМАНІЗАЦІЇ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ В УКРАЇНІ	21
Берендєєва А.І. ПРОФІЛАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСПЕКТОРА ПАТРУЛЬНОЇ СЛУЖБИ	23
Бібік І.С. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ДОСЛІДЖЕНЬ ПОСЯГАННЯ НА ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я НЕПОВНОЛІТНЬОГО	24
Блага А.Б. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ЖУРНАЛІСТІВ В УКРАЇНІ	26
Бондаренко В.Я. ОСОБЛИВОСТІ З'ЯСУВАННЯ ПОНЯТТЯ ПРЕДМЕТУ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 359 КК УКРАЇНИ	28
Бурак М.В. КОРУПЦІЯ ТА ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ ЯК ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ	30
Бурда С.Я. ВИПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ У МІСЦЯХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В КОНТЕКСТІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ	31
Бучка М.О., Кулик Л.М. СОЦІАЛЬНІ ЧИННИКИ САМОГУБСТВ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ	32
Виноградов А.К. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА НЕОБХІДНУ ОБОРОНУ ЯК ЗАХІД ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ОСОБИ	33
Вознюк А.А. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНИХ ДІЯНЬ УЧАСНИКІВ ЗЛОЧИННИХ ОБ'ЄДНАНЬ, СТВОРЕННЯ І УЧАСТЬ В ЯКИХ УТВОРЮЮТЬ ОКРЕМІ СКЛАДИ ЗЛОЧИНІВ	35
Волочан О.П., Кулик Л.М. ВПЛИВ КОРУПЦІЙНОЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ	36

Воробей П.А., Яворська О.О. ПРО ДЕЯКІ ПРАВОВІ УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЗАСУДЖЕНИХ У МЕЖАХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	38
Воронцов А.В. ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ В ОДЕСЬКОМУ РЕГІОНІ: ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЗАПОБІГАННЯ	39
Газдайка-Василишин І.Б. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ.....	41
Галемін О.А., Шаблистий В.В. ХАРАКТЕРИСТИКА ВИНИ ПРИ ВЧИНЕННІ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО Ч. 3 СТ. 296 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	42
Горбачевський В.Я., Колб І.О. ПРО ЗМІСТ ПОНЯТТЯ ДЕЯКИХ ЗАХОДІВ БЕЗПЕКИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ.....	44
Городнича А.О., Кулик Л.М. УМИСНІ ВБИВСТВА, ВЧИНЕНІ З ОСОБЛИВОЮ ЖОРСТОКІСТЮ	45
Гритенко О.А. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО РОЗВИТКУ ЗАОХОЧУВАЛЬНИХ ІНСТИТУТІВ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ПРАВА УКРАЇНИ У ПОРІВНЯННІ ІЗ ЗАКОНОДАВСТВОМ ІНШИХ ДЕРЖАВ	46
Гришук Г.М., Кісілюк Е.М. ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ІНСТИТУТУ ВИДАЧІ ОСОБИ, ЯКА ВЧИНІЛА КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ	47
Давлатов Ш.Б. ЗАСТОСУВАННЯ КОНФІСКАЦІЇ МАЙНА ЯК ДОДАТКОВОГО ПОКАРАННЯ.....	48
Денисова Т. А. НОВІ ГОРИЗОНТИ КРИМІНОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ	50
Джу́жа О.М., Колб С.О. ПРО ЗМІСТ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ	51
Доманова Т.Ю., Кваша О.О. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОДВІЙНОЇ ФОРМИ ВИНИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ.....	53
Допілка В.О. СТАНОВЛЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ТЕРОРИСТИЧНИЙ АКТ В КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	54
Дорохіна Ю.А. ОКРЕМІ ПІДСТАВИ ДЕКРИМІНАЛІЗАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ	55
Дришлюк І.А. НЕОБЕРЕЖНЕ СПІВСПРИЧИНЕННЯ ТА ЙОГО КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВЕ ЗНАЧЕННЯ	56
Женунтій В.І., Беспаль О.І. ТЕРМІНОЛОГІЧНЕ ВИЗНАЧЕННЯ НЕПОВНОЛІТНЬОГО ПОТЕРПІЛОГО ВІД ЗЛОЧИНУ В КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	58
Житний О.О. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ЮРИСДИКЦІЯ УКРАЇНИ, ЧИННІСТЬ І ДІЯ НАЦІОНАЛЬНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА В ПРОСТОРІ: ДЕЯКІ АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ	61
Загороднюк С.О. ПОНЯТТЯ ТЕРОРИЗМУ В МІЖНАРОДНОМУ ТА КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	63
Заковирко А.Ю., Шаблистий В.В. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА УХИЛЕННЯ ВІД ПРИЗОВУ ЗА МОБІЛІЗАЦІЄЮ ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	64
Ілікчієва К.І. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ЦЕНТРУ У СПРАВАХ СІМ'Ї ТА ЖІНОК ДЕСНЯНСЬКОГО РАЙОНУ МІСТА КІЄВА ТА ШЕЛТЕРУ ДЛЯ ЖЕРТВ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА МІСТА ЛОГМОНТ ШТАТУ КОЛОРАДО США	65
Карпенко О.С., Шаблистий В.В. ВБИВСТВО МАТЕР'Ю СВОЄЇ НОВОНАРОДЖЕНОЇ ДИТИНИ: ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ	67
Карчевский Н.В. ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ «КОМПЬЮТЕРНЫМ» ПРЕСТУПЛЕНИЯМ В КОНТЕКСТЕ ДАННЫХ СТАТИСТИКИ И СОДЕРЖАНИЯ СУДЕБНОЙ ПРАКТИКИ	68
Кваша О.О. ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ ТА ТЕРОРИСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ: СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ.....	70
Кісілюк Е.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ШКОДИ ПРИ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОВЖИВАННЯ ВЛАДОЮ АБО СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ	71

Колб О.Г., Супруненко Д.О. ПРО ДЕЯКІ НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ ПО ЗАПОБІГАННЮ ЗЛОЧИНАМ	72
Колодяжний М.Г. ЗАСТОСУВАННЯ СТРАТЕГІЇ «COMMUNITY POLISING» ПРИ ЗАПОБІГАННІ ЗЛОЧИННОСТІ В ЯПОНІЇ ..	74
Комарницький М.М., Кісілюк Е.М. ДО ПИТАННЯ ПРО БЛИЗЬКИХ РОДИЧІВ ЯК ПОТЕРПІЛИХ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ.....	75
Конопацька О.М., Матвєєва Ю.О. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПРОФЕСІЙНО-СПРЯМОВАНОГО НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАМ КУРСАНТІВ ЮРИДИЧНИХ ВУЗІВ МВС УКРАЇНИ	76
Конопельський В.Я. ДЕЯКІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ З МІСЦЬ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	78
Копотун І.М. СПОСОБИ ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ОЦІНКИ ОПЕРАТИВНОЇ ОБСТАНОВКИ У КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧІЙ УСТАНОВІ	79
Користін О.Є., Бабенко А.М. МОНІТОРИНГ ДІВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ОДЕСЬКОГО РЕГІОНУ ТА НАПРЯМИ ЇЇ ПРОФІЛАКТИКИ У ВНЗ.....	81
Корнякова Т.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ КОРУПЦІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ	83
Коросташова І.М. МОТИВАЦІЯ ПРАВОПОРУШЕННЯ: ПИТАННЯ ПРОФІЛАКТИКИ	85
Косарецька О.В., Міщенко О., Кобзар В., Новіцький О., Пархомчук Т. ТРЕНІНГОВА ПОЗА АУДИТОРНА ПРАВО-ВИХОВНА РОБОТА КУРСАНТІВ ВНЗ СИСТЕМИ МВС ЯК ЕЛЕМЕНТ КОМПЛЕКСНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОНЦЯ НОВОЇ ФОРМАЦІЇ.....	87
Костюк В.В., Щирська В.С. ФЕНОМЕН ОСОБИСТОСТІ ЗЛОЧИНЦЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ.....	88
Красницький І.В. ДО ПИТАННЯ РОЛІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА (ЗАКОНОДАВСТВА) В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	89
Кревсун О.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРОГРЕСИВНОЇ СИСТЕМИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ НА ПЕВНИЙ СТРОК У ВИПРАВНИХ КОЛОНІЯХ	91
Криворучко О.І., Кваша О.О. ТЕНДЕНЦІЇ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ З ПИТАНЬ КВАЛІФІКАЦІЇ ДІЙ ОСІБ ЩОДО СТВОРЕННЯ ТЕРОРИСТИЧНОЇ ГРУПИ ЧИ ТЕРОРИСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	92
Крижна В.В. РЕЦИДИВНА ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ.....	93
Куліш Т.В., Собко Г.М. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННО- ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ МАШИН, СИСТЕМ КОМП'ЮТЕРНИХ МЕРЕЖ І МЕРЕЖ ЕЛЕКТРОЗВ'ЯЗКУ	95
Купресько С., Загороднюк С.О. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА БАНДИТИЗМ	97
Кучменко С.В., Вознюк А.А. ОЗБРОЄНІСТЬ ЯК КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОЗНАКА НЕПЕРЕДБАЧЕНИХ ЗАКОНОМ ЗБРОЙНИХ ФОРМУВАНЬ	98
Лагоцька В.Ф., Кваша О.О. РОЛЬ ПРОСВІТНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ У ЗАПОБІГАННІ РЕЦИДИВНІЙ ЖІНОЧІЙ ЗЛОЧИННОСТІ	99
Левчук Є.М., Колб О.Г. ЩОДО ДЕЯКИХ АСПЕКТІВ ПОНЯТТЯ «ЗЛІСНИЙ ПОРУШНИК УСТАНОВЛЕНОГО ПОРЯДКУ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ»	100
Леонов Б.Д. ТЕРОРИЗМ ТА ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ.....	101
Лефтеров Л.В. КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА «ФІШИНГУ», ЯК РІЗНОВИДУ КІБЕРЗЛОЧИННОСТІ.....	103
Ліфашина Д., Плужнік О.І. ПРАВОВИЙ СТАТУС ЗАСУДЖЕНОГО В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНИХ НОРМ І СТАНДАРТІВ З ПРАВ ЛЮДИНИ	104
Марчук М.П. АНАЛІЗ ОКРЕМИХ ЗАХОДІВ, СПРЯМОВАНИХ НА ЗАПОБІГАННЯ ПИШИРЕННЮ ФІКТИВНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ	106

Мельник Р.І. ПОСТАНОВЛЕННЯ ЗАВІДОМО НЕПРАВОСУДНОГО СУДОВОГО АКТУ: НАУКОВІ ПІДХОДИ ТА ПРАВОВІ ПОЗИЦІЇ ВЕРХОВНОГО СУДУ УКРАЇНИ	107
Мельнікова О.О., Мукоїда Р.В. ПРОТИДІЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНІ	108
Меркулова В.О., Марченко А.А. СПІВВІДНОШЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У ВИЗНАЧЕННІ ПІДСТАВ ТА ПОРЯДКУ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНСТИТУТУ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	110
Меркулова В.О. ЗМІСТ, СУТНІСТЬ, ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ОКРЕМИХ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ ІНСТИТУТІВ: СПІВВІДНОШЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО, КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА	112
Митрофанов І.І. ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ ЯК ФУНКЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	114
Михайлов І.М. ДЕЯКІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПІДРОБКУ БІЛЕТІВ ДЕРЖАВНОЇ ЛОТЕРЕЇ (СТАТТЯ 199 КК УКРАЇНИ)	116
Михайлуца М.І., Калаянов Д.П. ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ТАЄМНИЦІ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	117
Михалік О.І., Колодяжний М.Г. ДЕТЕРМІНАЦІЯ ФАЛЬШИВОМАНЕТНИЦТВА В УКРАЇНІ	118
Мінченко С. І. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	120
Мозгова В.А. ЩОДО ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО СТАТУСУ «ЮВЕНАЛЬНОГО ПРОКУРОРА» У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	121
Мошенець Д.М., Кісілюк Е.М. ДО ПИТАННЯ ПРО ПЕРЕВИЩЕННЯ МЕЖ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ	122
Мудриєвська Л.М. ПОЛІТИЧНІ ЗЛОЧИННИ ТА ЇХ ЗАПОБІГАННЯ: ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	123
Навроцький Д.М., Кваша О.О. ВИКОНАННЯ НАКАЗУ ЯК ОБСТАВИНИ, ЩО ВИКЛЮЧАЄ ЗЛОЧИННІСТЬ ДІЯННЯ, У КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВИХ ДЖЕРЕЛАХ У ПЕРІОД Х-ХVІІІ СТОЛІТТЯ	125
Наумова О.С., Кваша О.О. ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ У ЗЛОЧИНАХ ПРОТИ ВОЛІ ОСОБИ	126
Нєбитов А.А. СЕКСУАЛЬНА ЕКСПЛУАТАЦІЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ: ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ ТА ФОРМИ	128
Новицька О.І., Конопельський В.Я. ВІДМЕЖУВАННЯ СТ. 127 КК ВІД ДІЯНЬ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ СТАТТЯМИ 120 КК ТА 126 КК УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ЗАКОНОДАВЧІ ПИТАННЯ	129
Однолько І.В. ДО ПИТАННЯ НЕОБХІДНОСТІ РОЗРОБКИ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ СТРАТЕГІЇ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ	131
Олійник О.С. СОЦІАЛЬНА ОБУМОВЛЕНІСТЬ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА НЕЗАКОННЕ ЗАВОЛОДІННЯ ГРУНТОВИМ ПОКРИВОМ (ПОВЕРХНЕВИМ ШАРОМ) ЗЕМЕЛЬ (СТ. 2391 КК УКРАЇНИ)	132
Орловская Н.А. СИСТЕМА НАКАЗАНИЙ В УК УКРАИНЫ: АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ И ПУТИ ИХ РЕШЕНИЯ	133
Павлова Т.О. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ ЗАХОДИ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ	134
Павлютін Ю.М. СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАНЬ В ХОДІ ВИЯВЛЕННЯ І РОЗСЛІДУВАННЯ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЯ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ	136
Парфило О.А. ЕКСПЕРТНО-КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ: ДОСВІД КРАЇН ЄС	137

Пацамай М.П., Гритенко О.А.	
ВИЗНАЧЕННЯ ВІКУ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ У РІЗНИХ КРАЇНАХ СВІТУ ТА ЇХ ПОРІВНЯННЯ З УКРАЇНОЮ: ВИЯВЛЕННЯ ДЕЯКИХ ЗАГАЛЬНИХ ТЕНДЕНЦІЙ	139
Пекарський С.П.	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ СЕРЕД ДІТЕЙ.....	140
Письменський Є.О.	
ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ: ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ.....	142
Плужнік О.І.	
ДОВЕДЕННЯ БАНКУ ДО НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ: КРИМІНАЛЬНО ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА (СТ. 2181 КК УКРАЇНИ)	143
Погребницький М.Л.	
РОЛЬ ІНФОРМАЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПРИЙНЯТТЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНО-УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ	145
Політова А.С.	
ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ СУЧАСНОСТІ	146
Посторонка І.Г., Конопельський В.Я.	
ДЕЯКІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ВТРУЧАННЯ У ДІЯЛЬНІСТЬ СУДОВИХ ОРГАНІВ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	148
Примаченко В.Ф.	
ПИТАННЯ КВАЛІФІКУЮЧИХ ОЗНАК У КОНТЕКСТІ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ТЕРОРИСТИЧНІ ЗЛОЧИНИ	150
Приходько С.В., Конопельський В.Я.	
КРИТЕРІЇ РОЗМЕЖУВАННЯ ГРАБІЖУ ВІД СУМІЖНИХ СКЛАДІВ ЗЛОЧИНІВ: ЗАКОНОДАВЧІ АСПЕКТИ	151
Резніченко Г.С.	
ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ УМОВ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ВІДПОВІДНО ДО СТАТІ ЗАСУДЖЕНОЇ ОСОБИ	152
Рівчаченко О.А., Стрільців О.М.	
КРИТЕРІЇ ВИЗНАЧЕННЯ ОБЛАДНАННЯ, ЯКЕ ВИКОРИСТОВУЄТЬСЯ ДЛЯ НЕЗАКОННОГО ВИГОТОВЛЕННЯ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН АБО ЇХ АНАЛОГІВ	154
Родионова Т.В., Музыка А.А.	
ЗНАЧЕНИЕ МЕСТА СОВЕРШЕНИЯ ПРЕСТУПЛЕНИЯ	155
Романишин О.Р., Кваша О.О.	
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА НЕВИКОНАННЯ СУДОВОГО РІШЕННЯ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ ЗМІНОЮ ОБСТАНОВКИ	156
Руснак В.І., Кулик Л.М.	
НАСИЛЬНИЦЬКЕ ДОНОРСТВО КРОВІ В УКРАЇНІ.....	157
Рябчук М.В., Шаблистий В.В.	
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВІДМЕЖУВАННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ ВІД СУМІЖНИХ СКЛАДІВ ЗЛОЧИНІВ	158
Саакян М.Б.	
ПРОБЛЕМИ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОСТУПКА У КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ....	159
Савченко А.В.	
ОСОБЛИВОСТІ ЗЛОЧИНІВ, ПІДСЛІДНИХ ДЕТЕКТИВАМ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ.....	161
Свиріпа І.В., Гритенко О.А.	
ПИТАННЯ ЩОДО МЕЖ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ЗРАДИ	162
Созанський Т.І.	
ПРО КОНСТРУЮВАННЯ ОКРЕМИХ СТАТЕЙ СКЛАДІВ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ВИРОБНИЦТВА.....	164
Сосков Р.М., Корнякова Т.В.	
ДЕФІНІЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ЗЛОЧИННІСТЬ» ТА КРИМІНОГЕННІ ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЇЇ ЗРОСТАННЯ.....	165
Стрельцов Е.Л.	
ULTIMA RATIO: СОВРЕМЕННОЕ ПОНИМАНИЕ	167
Тарануца К.П., Кулик Л.М.	
УМИСНЕ ВВЕДЕННЯ В ОБІГ НА РИНКУ УКРАЇНИ (ВИПУСК НА РИНОК УКРАЇНИ) НЕБЕЗПЕЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ.....	168
Ульяник М.М.	
ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ ЯК ПРОФІЛАКТИКА ЗЛОЧИННОСТІ СЕРЕД НЕПОВНОЛІТНІХ	169
Фролова О.Г.	
ДОСВІД РЕАЛІЗАЦІЇ У ХХ-МУ СТОЛІТТІ КОНЦЕПЦІЙ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ В ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ.....	171
Харитонova О.В.	
НАУКОВЕ ПІДГРУНТЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	173

Хорошун О.В.	
ПОПЕРЕДЖЕННЯ КОРУПЦІЙНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В РОЗРІЗІ ПОДОЛАННЯ ПРАВОВИХ ЧИННИКІВ.....	175
Циб І.С., Шаблистий В.В.	
ОБ'ЄКТ ЗЛОЧИНУ ЯК ОБ'ЄКТ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	176
Цибулін Т.Г., Кваша О.О.	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ПРОТИДІЯ ПОСОБНИЦТВУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ.....	177
Чабаненко С.М., Однолько І.В.	
КРИМІНОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ ЩОДО НЕЗАКОННОГО ВИКОРИСТАННЯ ДЕРЖАВНИХ КОШТІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ДІЯЛЬНІСТЮ ПОЗАБЮДЖЕТНИХ ЦІЛЮВИХ ФОНДІВ.....	179
Чекмарьова І.М.	
КРИМІНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНАЛІЗУ ЗЛОЧИННОСТІ У ПРИКОРДОННИХ РЕГІОНАХ ПІВДНЯ УКРАЇНИ	180
Чуваков О.А.	
ДИВЕРСІЯ І ТЕРОРИЗМ ЯК СУМІЖНІ ЗЛОЧИНИ.....	182
Шаблистий В.В.	
ЛЕБІДЬ, РАК ТА ЩУКА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ АБО ВІДНОШЕННЯ ЗАКОНОДАВЦЯ ТА ПРАВОЗАСТОСОВНИКА ДО СУБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ.....	183
Шамара О.В.	
ІНТЕРЕСИ ДЕРЖАВИ: ДИСКУСІЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ.....	184
Шведова Г.Л.	
ОКРЕМІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА КОРУПЦІЮ В УКРАЇНІ	186
Щирська В.С., Сагайдак О.Ю.	
ЕКСПЛУАТАЦІЯ ДІТЕЙ ТА ВИКОРІНЕННЯ НАЙГІРШИХ ФОРМ ПРАЦІ.....	187
Щур К.В., Кулик Л.М.	
ПРИЗНАЧЕННЯ ШТРАФУ ЯК ДОДАТКОВОГО ВИДУ ПОКАРАННЯ.....	189
Юзікова Н.С.	
ЗАРУБІЖНА ПРЕВЕНТИВНА ПРАКТИКА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА	190
Юхно О.О.	
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ ПРИ УДОСКОНАЛЕННІ ЧИННОГО КПК УКРАЇНИ.....	192
ВІТАННЯ.....	194

**КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ
ТА КРИМІНОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ
ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ**

Матеріали

Всеукраїнської науково-практичної конференції

13 листопада 2015 року

Підписано до друку 13.11.2015. Формат 60х90/8. Папір офсетний.

Гарн. «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк .арк. 22,5.

Наклад 50 прим.

Видавництво ОДУВС

м. Одеса, вул. Успенська, 1

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.

тел. 0487024884; 0949547884 email – ndrvv1@gmail.com